

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

<p>ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ</p> <p>ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 46.</p> <p>Προπληρωτὰ καθ' ἑξαμήναιον.</p>	<p>Συντάκτης</p> <p>ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΛΟΣ.</p>	<p>ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΘΕΩΣ,</p> <p>Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.</p> <p>Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.</p>
--	--	--

ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

τῆς Ἐπαρχίας Πατρῶν ἀνεδείχθησαν

Οἱ κ. κ.

Γεώργιος Ροῦφος
Ἄγγελῆς Ροῦφος
Π. Καλαμογδάρτης

Α. Κοντογούρης
Ν. Κουμανιώτης
Α. Ρηγόπουλος

Γενικὸν ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἀπάντων τῶν δήμων τῆς Ἐπαρχίας Πατρῶν.

(Τὸ ὅλον τῶν ψηφοφορησάντων 7,982.)

Αἰ. ἀρ.	Ὄνοματεπωνυμία ὑποψηφίων.	Δῆμος Πατρῶν		Δῆμος Δύμης		Δῆμος Φαρῶν		Δῆμος Τριταίας		Δῆμος Ἐβρινεῶν		Ὅλικος ἀριθμὸς	
		Ναὶ	Ὅχι	Ναὶ	Ὅχι	Ναὶ	Ὅχι	Ναὶ	Ὅχι	Ναὶ	Ὅχι	Ναὶ	Ὅχι
1	Γεώργιος Μ. Ροῦφος	3101	907	758	469	939	338	631	208	396	185	5825	2107
2	Ἄγγελῆς Μ. Ροῦφος	2767	1241	691	536	898	379	596	243	389	192	5346	2586
3	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	2755	1253	669	558	791	486	582	257	352	229	5149	2782
4	Ἀριστομένης Κοντογούρης	2662	1346	641	586	811	466	559	278	358	223	5034	2898
5	Νικόλαος Κουμανιώτης	2281	1727	725	502	959	318	683	156	299	282	4947	2985
6	Ἀνδρέας Ρηγόπουλος	2852	1156	574	653	571	706	408	431	220	361	4625	3307
7	Λεωνίδας Γκολφινόπουλος	2338	1670	618	609	623	654	468	371	383	198	4430	3502
8	Ἀχιλλεὺς Γεροχωστόπουλος	1968	2045	750	477	693	584	434	405	414	167	4255	3678
9	Ἀντώνιος Ριχάκης	2001	2007	733	494	655	622	391	448	362	219	4142	3790
10	Παναγιώτης Θεοφίλου	2108	1900	426	801	788	489	375	464	291	290	3988	3944
11	Δημήτριος Πατρινός	1792	2216	745	482	627	650	368	471	356	225	3688	4044
12	Γεώργιος Πράτσικος	1178	2830	656	571	560	717	260	579	300	281	2954	4978
13	Γεώργιος Πράτσικος	711	2997	374	853	307	880	218	621	178	403	2878	5054
14	Βασίλειος Χαντζόπουλος	822	3386	343	879	449	833	371	553	124	357	2551	4338
15	Δημήτριος Συρογιάννης	838	3170	228	999	486	791	173	666	96	485	1821	6111
16	Νεοκλῆς Καραντζᾶς	802	3206	436	1091	494	780	131	708	227	354	1773	6159
17	Παναγιώτης Χαλκιάπουλος	650	3358	179	1048	360	917	130	709	95	486	1414	6518
18	Γεώργιος Ἀποστολόπουλος	569	3439	175	1052	201	1076	155	634	124	457	1235	6697
19	Βασίλειος Νικολάπουλος	664	3344	138	1089	168	1109	121	718	89	492	1185	6747
20	Διονύσιος Βούλγαρης	462	3546	166	1061	164	1413	133	706	135	446	1068	6864

Συμπεράσματα ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος.

Ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν ἐνταῦθα διεξήχθη καὶ ἐλη-
ξεν αἰσιῶς τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ λαὸς ἐν
νομιμότητι καὶ τάξει ἐξελέξατο τοὺς ἑαυτοῦ ἀν-
τιπροσώπους, ὡς ἐμπρέπει εἰς πολίτας ἀξίους τῶν
ἐλευθεριῶν των, ὁ δὲ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς του
ἐμαρτύρησε μίαν φοράν εἰσέτι περὶ τῶν φιλονόμων
ἐπιστημάτων τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν. Μ' ὄλον ὅτι
ἐν τῶν ὑπῆρξεν καὶ ἐνταῦθα πεισματώδης καὶ ζωη-
ρὰ ἡ σύγκρουσις τῶν ἰδεῶν, αἱ ἀντίπαλοι μερί-
δες κατὰ τὴν διεξαγωγὴν του, ἀπὸ τῶν ἀρχη-
γῶν αὐτῶν μέχρι τοῦ τελευταίου ἐκλογεῖως, ἔδει-
ξαν ὅτι σέβονται τὸν νόμον καὶ τὰ φρονήματα
τῶν ἀντιπάλων των. Ἡ νοθεία, ἥτις ἄλλοτε πα-
ρασκευάζετο διὰ πικροῦν μέσων καὶ οὐσιῶδες
διεδραμάτιζε μέρος ἐν τῇ ἐκλογικῇ πάλλῃ, δὲν ἡ-
σχάσθη τὸν τελευταῖον ἀγῶνα. Ἡ Δικαστικὴ
ἀρχὴ διὰ τῶν ἀγρόπων καὶ εὐσυνειδήτων ἀντι-
προσώπων τῆς, ἐξασφάλισε τὴν νομιμότητα τοῦ
ἀγῶνος, ἡ δὲ στρατιωτικὴ δύναμις ἐντὸς τῶν ὁ-
ρίων ἐν οἷς περιέκλεισεν αὐτὴν ὁ νόμος, ἐγγυῆτο
περὶ τῆς τάξεως. Ἡ χορηγηθεῖσα παρὰ τῆς Κυ-
βερνήσεως εἰς τοὺς ὑποψηφίους αὐτῆς ἀνδρομὴ
πρὸ τῆς ἐκλογῆς, διὰ τῶν μέσων ἐκείνων ἄτινα
ἡ κοινοβουλευτικὴ φρασσεολογία ὀνομάζει ἀτόπως
ἠθικά, ἔπαυσεν ἅμα τῇ ἐναρξεί τοῦ ἐκλογικοῦ ἀ-
γῶνος, ἔστις οὕτω διεξήχθη ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τι-
νός ἐκ τῶν ἀνωθεν, ἄνευ πίσεως τινός ἐκ τῶν
κάτω. Ἰπὸ τὴν τυπικὴν λοιπὸν διεξαγωγὴν ὁ
τελευταῖος ἐκλογικὸς ἀγὼν οὐδὲν ἀφίνει νὰ ἐπι-
θυμῆται τις ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς νομιμότητος, τῆς
γνησιότητος καὶ τοῦ ἀνεπηρεάστου.

Οἱ συμπολίται ἡμῶν ἔχουσι σήμερον ὑπ' ὄψιν
τῶν τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῆς τελευταίας ψη-
φφορίας ἐν τῷ δημοσιευμένῳ πίνακι καὶ δύναν-
ται ἐν αὐτῷ νὰ γνωρίσωσι τὸ ἐπικρατήσαν πνεῦ-
μα κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Οἱ γνωρίζοντες
δὲ νὰ ἀναγινώσκωσιν ὀρθῶς καὶ τὰ μεταξὺ τῶν
γραμμῶν διαφαινόμενα νοήματα, δύνανται νὰ ἐ-
ξάξωσι ποικίλα συμπεράσματα καὶ πολλὰ ἐκ
τούτων νὰ διδαχθῶσιν. Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης
τῆς ψηφφορίας, φρονούμεν ὅτι δὲν προκύπτουσι
ἀποθαρρυντικὰ μόνον συμπεράσματα, περὶ τοῦ ἐ-
πικρατοῦντος παρ' ἡμῖν κοινοῦ φρονήματος, οὐδὲ
ὑπόνοιαι περὶ ἀλόγου κινήσεως αὐτοῦ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφφορίας εὐνόησαν παρ-
εὐλόγητον ὀλοκλήρον τὸν συνδυασμὸν τῶν ἀντιπο-
λιτευομένων ὑποψηφίων, οἵτινες μετὰ δεδηλω-
μένης γνώμης κατήλθον εἰς τὸν ἀγῶνα, μαρτυ-
ρεῖ ἀπταιστως ὅτι τὸ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως φρο-
νῆμα παρ' ἡμῖν δὲν εἶναι οὔτε ἀσθενὲς οὔτε ἐπι-
πόλαιον. Οὔτε δύναται τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ν'
ἀποδοθῆ εἰς τὸν συναρισμὸν τῶν διαφορῶν ἐνταῦ-
θα φατριῶν, διότι αὐταὶ δὲν ἐδείχθησαν ἀρκούν-
τως ἰσχυραὶ, μ' ὄλον τὸν συναρισμὸν των, νὰ
ἐπιβάλλωσι τῷ ἐκλογικῷ κοινῷ τὴν θέλησίν των,
ἀπολέσασαι ἐν τῷ ἀγῶνι τὸ ἀγαπητότερον αὐ-
τῶν τέκνον, ὅπως ἀποδοθῆ ἡ ἐπικράτησις παρ'
ἡμῖν τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς ἰσχυρὴν ἐγκειμένην οὐ-
χι ἐν ταῖς ἰδέαις, ἀλλ' ἐν τῇ συμπτώσει ποικί-
λων δυνάμεων, αἵτινες, ὑπὸ οὐρανῷ ποτὲ πρόσχη-
μα καὶ ἐάν ἤθελον παρουσιασθεῖ ἤθελον ἐπικρατή-
σει. Ἐάν τοῦτο ἦτο ἀληθές, ἀνδρονόγητι ἡ ἐπι-
κράτησις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπελείπετο μόνον
εἰς τὴν συμμαχίαν πολλῶν τοπικῶν φατριῶν, οὐ-
χι δὲ μέχρι τινός καὶ εἰς τὴν ἀκαταμάχητον
ἐν τῷ ἰσχυρῷ καὶ ἐνταῦθα πεισματώδῃ καὶ ζωη-
ρῶν ἀντιπάλων των, ἡ δὲ ἐνταῦθα πεισματώδης καὶ ζωη-
ρὰ ἡ σύγκρουσις τῶν ἰδεῶν, αἱ ἀντίπαλοι μερί-
δες κατὰ τὴν διεξαγωγὴν του, ἀπὸ τῶν ἀρχη-
γῶν αὐτῶν μέχρι τοῦ τελευταίου ἐκλογεῖως, ἔδει-
ξαν ὅτι σέβονται τὸν νόμον καὶ τὰ φρονήματα
τῶν ἀντιπάλων των. Ἡ νοθεία, ἥτις ἄλλοτε πα-
ρασκευάζετο διὰ πικροῦν μέσων καὶ οὐσιῶδες
διεδραμάτιζε μέρος ἐν τῇ ἐκλογικῇ πάλλῃ, δὲν ἡ-
σχάσθη τὸν τελευταῖον ἀγῶνα. Ἡ Δικαστικὴ
ἀρχὴ διὰ τῶν ἀγρόπων καὶ εὐσυνειδήτων ἀντι-
προσώπων τῆς, ἐξασφάλισε τὴν νομιμότητα τοῦ
ἀγῶνος, ἡ δὲ στρατιωτικὴ δύναμις ἐντὸς τῶν ὁ-
ρίων ἐν οἷς περιέκλεισεν αὐτὴν ὁ νόμος, ἐγγυῆτο
περὶ τῆς τάξεως. Ἡ χορηγηθεῖσα παρὰ τῆς Κυ-
βερνήσεως εἰς τοὺς ὑποψηφίους αὐτῆς ἀνδρομὴ
πρὸ τῆς ἐκλογῆς, διὰ τῶν μέσων ἐκείνων ἄτινα
ἡ κοινοβουλευτικὴ φρασσεολογία ὀνομάζει ἀτόπως
ἠθικά, ἔπαυσεν ἅμα τῇ ἐναρξεί τοῦ ἐκλογικοῦ ἀ-
γῶνος, ἔστις οὕτω διεξήχθη ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τι-
νός ἐκ τῶν ἀνωθεν, ἄνευ πίσεως τινός ἐκ τῶν
κάτω. Ἰπὸ τὴν τυπικὴν λοιπὸν διεξαγωγὴν ὁ
τελευταῖος ἐκλογικὸς ἀγὼν οὐδὲν ἀφίνει νὰ ἐπι-
θυμῆται τις ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς νομιμότητος, τῆς
γνησιότητος καὶ τοῦ ἀνεπηρεάστου.

Οἱ συμπολίται ἡμῶν ἔχουσι σήμερον ὑπ' ὄψιν
τῶν τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῆς τελευταίας ψη-
φφορίας ἐν τῷ δημοσιευμένῳ πίνακι καὶ δύναν-
ται ἐν αὐτῷ νὰ γνωρίσωσι τὸ ἐπικρατήσαν πνεῦ-
μα κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Οἱ γνωρίζοντες
δὲ νὰ ἀναγινώσκωσιν ὀρθῶς καὶ τὰ μεταξὺ τῶν
γραμμῶν διαφαινόμενα νοήματα, δύνανται νὰ ἐ-
ξάξωσι ποικίλα συμπεράσματα καὶ πολλὰ ἐκ
τούτων νὰ διδαχθῶσιν. Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης
τῆς ψηφφορίας, φρονούμεν ὅτι δὲν προκύπτουσι
ἀποθαρρυντικὰ μόνον συμπεράσματα, περὶ τοῦ ἐ-
πικρατοῦντος παρ' ἡμῖν κοινοῦ φρονήματος, οὐδὲ
ὑπόνοιαι περὶ ἀλόγου κινήσεως αὐτοῦ.

πολιτεύσεως ἥτις ἐπικράτησεν ἐν τῷ παρόντι καὶ
εἰς τὰς τάξεις ἐκείνας τοῦ πλήθους αἵτινες πρὸ τι-
νός καὶ ἀσυνειδήτως προσήρχοντο πρὸ τῆς κάλπης
καὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐκίνουν ἐντὸς αὐτῆς προσω-
πικαὶ μόνον ἰδέαι, ἡριστικαὶ ἢ ἐχθρικαὶ διαθέσεις.
Τοῦτο ἐνισχύεται καὶ ἐκ τῆς οἰκτρᾶς ἀποτυχίας
τοῦ κ. Ρικᾶκη, τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουρ-
γοῦ, ἥτις δὲν δύναται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ κα-
ταλογοισθῆ εἰς ἄρῳς τῆς ἀτομικότητος του, ἥτις
οὐδαμῶς ἀπεκρούετο ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα πεφωτι-
σμένου κοινοῦ φρονήματος, καὶ τῶν ἀπλοϊκοτέρων
ἀκόμη ἐκλογεῶν, ἀλλ' εἰς τὴν θέσιν εἰς ἣν κακῆ
μοῖρα εὐρέθη ὁ συμπολιτικὸς ἡμῶν οὗτος ἐν τῇ ἐνε-
σίῳ ἐκρύβη καταστάσει τοῦ τόπου. Ὁ κ. Ρι-
κᾶκης καὶ πρὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ κατ' αὐτὴν δὲν
ἀπεκρούετο ἐνταῦθα διὰ λόγους ἐγκειμένους εἰς τὸ
ἄτομόν του, τοῦναντίον μάλιστα εὐμενεῖς ἐπεκρά-
τουν περὶ αὐτοῦ ἰδέαι μέχρι τῆς τελευταίας ὥρας
ὅσον ἀφῆρ᾽ τὰ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ συμπολίτας αἰ-
σθημάτων καὶ τὴν ἰκανότητά του ἢ ἥτις ὄθεν αὐ-
τοῦ ἐν τῷ διεξαχθέντι ἐκλογικῷ ἀγῶνι, μ' ὄλην
τὴν θερμὴν καὶ εἰλικρινῆ ὑποστήριξιν ἥτις ἔτυχε
παρὰ τοπικοῦ κόμματος ἰσχυροῦ, καὶ ἡ κατωτέρα
θέσις ἣν ἔλαχεν ἐν τῇ σειρά τῶν ἀποτελεσμάτων
τῆς ψηφφορίας, μ' ὄλα τὰ πλεονεκτήματα ἄτινα
παρέσχεν αὐτῷ ἢ ἐν τῇ κυβερνήσει τοῦ τόπου θέσις
του, οὐδὲν ἕτερον μαρτυροῦσιν εἰμὴ ὅτι ὁ κ. Ρι-
κᾶκης ἐπέσεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπὸ τὸ βάρος
τῆς κοινῆς κατακρίσεως ἥτις ἐπαύρει ἐπὶ τὴν κυ-
βέρνησιν τῆς χώρας ἥτις συνεργάτης διατελεῖ ὁ ἀ-
ποτυχῶν ὑπουργός.

Οὐχ' ἦτον χαρακτηριστικὴ ἐστὶ καὶ ἡ ἀποτυ-
χία τοῦ κ. Πατρινοῦ, συνυποψηφίου τοῦ κ. Ρι-
κᾶκη καὶ ἐταίρου αὐτοῦ ἐν τῷ ἐκλογικῷ συνδυα-
σμῷ. Ὁ κ. Πατρινὸς τιμηθεὶς μέχρι τοῦδε πολλάκις
διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συμπολιτῶν του,
πολλὰς χαίρων συμπαθείας ἐν τῷ τόπῳ, ἀποδο-
κιμαζόμενος δὲ ἤδη ἐμφαντικῶς, καὶ ἐν τῇ σειρά
τῆς ψηφφορίας τυγῶν θέσιν κατωτέραν, ὑποψη-
φιοτήτων μεμονομένων συναγωνιζομένων δὲ σχεδὸν
τυπικῶς, χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ τι ἄλλο τὸ δυνάμε-
νον νὰ ἀλλοιώσῃ τὰς περὶ αὐτοῦ ἰδέας τοῦ πλή-
θους, εἰμὴ ἢ εἰς τὴν συμπολιτεύσειν ἄτοπος μετα-
πτώσις του, ἐνισχύει ἐτι μᾶλλον τὴν γνώμην, ὅτι
ἡ ψῆφος τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἐν τῷ διεξα-
χθέντι ἐκλογικῷ ἀγῶνι εἶχε σημασίαν πολιτικὴν,
καθ' ὅσον τοῦλάχιστον ἐπέτρεπε τοιαύτην συνεί-
δησιν ἢ πολιτικὴ ἀνατροπὴ τοῦ πλήθους καὶ ἢ
ἀνάπτυξις τοῦ παρ' ἡμῖν δημοσίου φρονήματος. Τὸ
συμπέρασμα τοῦτο ἐξάγομεν ἐκ τοῦ ἀποτελεσμά-
τος τῆς ψηφφορίας μόνως, χωρὶς νὰ ἐπικάλωθῶ-
μεν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἄλλα τινὰ γεγονότα ἀνακτυ-
χθέντα κατὰ τὴν ἐκλογὴν, οὐδὲ τὸ πνεῦμα καὶ
τὴν σημασίαν τῶν κατ' ἰδίαν συζητήσεων, ἐν συν-
αθροίσει συμπολιτῶν νοσημόνων καὶ ἀνεξαρτήτων,
ἐν αἷς διαφαινέται ἐκ τῶν προτέρων τὸ ἀποτέλεσμα
τῆς ψηφφορίας καὶ αἱ ἰδέαι αἵτινες ἐμελλον νὰ
ἐπικρατήσωσι κατ' αὐτὴν.

Ἰπὸ τοιαύτην τινὰ ἐποψὴν ἐξεταζόμενον τὸ ἀ-
ποτέλεσμα τῆς τελευταίας ἐκλογῆς, δὲν εἶναι οὔτε
ἀποθαρρυντικὸν διὰ τοὺς μελετώντας τὴν παρ' ἡ-
μῖν κίνησιν τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν καὶ τὴν ἀνάπτυ-
ξιν τοῦ δημοσίου φρονήματος, οὐδὲ προσβλητικὸν
διὰ τοὺς ἀποκρουσθέντας συμπολίτας διότι ὁπῶ-
σαν τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνδρῶν εἰς οὗς ἀνατίθεται
σπουδαῖατα ἐθικά συμφέροντα, διέπη ἀπ' ἐνός
μὲν πολιτικὸν πνεῦμα, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἰδέαι τις ἀ-
ναγομένη εἰς σύστημα τι πολιτικόν, οὐχὶ δὲ προ-
σωπικαὶ συμπάθειαι ἢ ἀντιπάθειαι, οὐδὲ κινουσι
τὴν χεῖρα καὶ τὸν δίαυλον κατ' ἐπιθυμίαν μόνον
τοῦ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὴν ἀνάγκην
τοῦ λαοῦ καὶ πρὸς κοινὸν ὄφελος. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἡττώμενοι ἐν τοιοῦτῳ ἀγῶνι, δύναν-
ται νὰ ἐξέρχωνται αὐτοῦ οὐχὶ μὲ φρόνημα τετα-
πεινωμένον, οὐδὲ μὲ τετραυματισμένην τὴν φι-
λαυτίαν. Ἡ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν ἰδεῶν ἥτις δὲν
προξενεῖ ἀτιμίαν, διδάσκει καὶ συνετίζει μόνον
ὁ πίπτων ἐν αὐτῷ ἀρῶσαι εἴτε νέας δυνάμεις ὑ-
πὲρ τῶν ἰδεῶν του, ἢ ἐξωτέρως ἰδέας περὶ τῆς

οἴσεως τῶν πραγμάτων καὶ τῶν πλανῶν του.
Ἄξιον παρατηρήσεως γεγονός ἐν τῇ διεξαχθεί-
σῃ ἐκλογῇ ἐστὶν ἀναμφιβόλως καὶ ἡ ἀποτυχία
ἐνός τῶν ὑποψηφίων τοῦ ἀντιπολιτευομένου συν-
δυασμοῦ, ἥτις ἐπέλθεν ἐκ μεμελετημένης πρῶτο-
βουλίας τῶν ἐκλογεῶν καὶ ὡς τιμωρία ἀτακτά-
λων κομματικῶν ἀξιώσεων. Ἐάν πρὸ δέκα ἐτῶν
ὁ ἐπιφανέστερος τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, δι-
νοεῖτο νὰ κατέλθῃ εἰς ἐκλογικὸν ἀγῶνα μόνος,
ἄνευ συνδυασμοῦ πρὸς ἄλλους κομματάρχας τοῦ
τόπου καὶ ἐναντίον μάλιστα τῶν συνητισμέ-
νων καὶ ἀρχαίων τοπικῶν μεγάλων κομμάτων, συ-
νελάμβανεν δὲ ἀμυδρὰν ἐλπίδα ἐπιτυχίας, ἐδύνα-
το νὰ ἐκληθῆ παράφρων. Ἦν τούτοις σήμερον
ἔχομεν γεγονός μεμαρτυρημένον ὑπὸ τῶν πραγ-
μάτων τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Ρηγοπούλου, ὑπε-
ρισχύσαντος τῶν συνητισμένων κομμάτων Ρού-
φου καὶ Καλαμογάρτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ
ταύτην ἄνευ ὑποστηρίξεως ἄλλης, ἢ τῶν θιασωτῶν
αὐτοῦ, ἄνευ ἄλλων μέσων ἢ τὴν ἀκατάβλητον
αὐτῶν ἐνέργειαν καὶ δραστηριότητα, ἄνευ ἄλλου
κεφαλαίου ἢ τοῦ ἀγῶνι αἰσθημα τῶν φίλων του,
ἄνευ ρουσφετίων, ἄνευ κυβερνητικῶν παροχῶν κτλ.

Περὶ τινος ἄλλου μαρτυρεῖ τὸ φαινόμενον τοῦ-
το εἰμὴ περὶ τοῦ ἀναγεννωμένου δημοσίου φρονή-
ματος ὅπερ ἀρχίζει νὰ θέλῃ καὶ νὰ θέλῃ ἐναν-
τίον τῆς γνώμης τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ κηδεμό-
νων, οἵτινες μέχρι πρὸ ὀλίγου διέθετον τὰ τοῦ λαοῦ
ὡς τὰ τῶν ἀνηλίκων καὶ ἀπηγορευμένων οἱ ἀντι-
λήπτορες αὐτῶν; Ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστή-
ματος τὸ δευτερον ἤδη ἐπαναλαμβάνεται τὸ φαι-
νόμενον τοῦτο, ὅπερ δέον νὰ ἐμβάλλῃ ἐλπίδας
περὶ αἰσιωτέρου μέλλοντος εἰς τοὺς ἀληθῶς πα-
νοῦντας τὸν τόπον καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ πρὸς τοὺς
ἔξ ἐπαγγέλματος πολιτευτὰς ἡμῶν πλειότερον
σεβασμὸν πρὸς τὴν γνώμην καὶ τὰς ἰδέας τοῦ κοι-
νοῦ, ὅπερ ὡς ἐρρήθη ἀρχίζει νὰ θέλῃ καὶ νὰ μὴ
θέλῃ, καὶ ἴσως μίαν ἡμέραν ἀποφασίσῃ νὰ μὴ
θελήσῃ καὶ αὐτοῦς.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ κ. Ρηγοπούλου καὶ ἡ πρὸς
τοῦτο ἐργασία τῶν φίλων του πρέπει νὰ διδάξῃ
τοὺς παρ' ἡμῖν περὶ πολλῶν, πρὸ πάντων ὁμως
περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἐργα-
σίας ὀλίγων ἀτόμων ἐμπορουμένων ὑπὸ κοινῆς
ἰδέας καὶ δικαιομένων ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ
ἴδωσιν αὐτὴν ἐνσαρκουμένην καὶ ἐπικρατούσαν
πρέπει νὰ διδάξῃ πάντας ἡμᾶς περὶ τῆς ἰσχύος
ἐνίων παρ' ἡμῖν συστημάτων, περὶ ἧς ἔχομεν σφα-
λερὰν ἰδέαν, θεωροῦντες αὐτὴν ἀκαταγώνιστον,
ἐνῷ αὐτὴ ἐπωφελεῖται μόνον τῆς ἡμετέρας δει-
λίας καὶ ἀδιαφορίας καὶ φαίνεται μεγάλη πρέ-
πει νὰ διδάξῃ τέλος τοὺς παρ' ἡμῖν μεμψιουργούν-
τας περὶ τῆς κακῆς καταστάσεως τῆς πολιτείας,
ὅτι ἀντὶ ὀλίγης ἐργασίας καὶ πλήρους συνεννοή-
σεως περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου καὶ τῶν δυ-
ναμένων νὰ γίνωσιν οἱ καλοὶ αὐτοῦ φύλακες, δύ-
νανται ν' ἀποβῶσι κύριοι τῆς τύχης των καὶ νὰ
δεσπόζωσι τῶν πραγμάτων ἀντὶ νὰ δεσπόζωνται
ὑπ' αὐτῶν.

Διὰ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κ. Ρηγοπούλου καὶ τῆς
ἀποτυχίας τοῦ κ. Γκαλινοπούλου, διὰ τῆς κά-
λης θέσεως ἣν ἔσχε ἐν τῇ σειρά τῶν ἐκλεξιμῶν
ὁ κ. Παναγιώτης Θεοφίλου, ὑπερψηφίσας τοῦ κ.
Πατρινοῦ, ἐραπίσθησαν κατὰ κόρης οἱ λεγόμενοι
συνδυασμοὶ, ἢ τοῦλάχιστον ὁ κοκὸς καταρισμὸς
αὐτῶν, καθ' ὃν ἐλάχιστον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ
γνώμη τοῦ τόπου. Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Θεο-
φίλου, ὡς καὶ ἡ τοῦ κ. Παναγοπούλου εὐμενῶς
ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ κοινοῦ καὶ ἤθελον
ἰσῶν δυνάμειν ἰσοπεποιθῆσαι ἐν ἐπιλλεσθέντων
τῶν ἐπιθυμίας καὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ λαοῦ καὶ πρὸς κοινὸν ὄφελος. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἡττώμενοι ἐν τοιοῦτῳ ἀγῶνι, δύναν-
ται νὰ ἐξέρχωνται αὐτοῦ οὐχὶ μὲ φρόνημα τετα-
πεινωμένον, οὐδὲ μὲ τετραυματισμένην τὴν φι-
λαυτίαν. Ἡ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν ἰδεῶν ἥτις δὲν
προξενεῖ ἀτιμίαν, διδάσκει καὶ συνετίζει μόνον
ὁ πίπτων ἐν αὐτῷ ἀρῶσαι εἴτε νέας δυνάμεις ὑ-
πὲρ τῶν ἰδεῶν του, ἢ ἐξωτέρως ἰδέας περὶ τῆς

Κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην περιττόν νὰ εἰπω-
μεν πόσον ἐμάνως ἀπεδοκιμάσθησαν αἱ ὑποψη-
φιότητες ἐκείναι αἵτινες καταβιάζοντι τὸν ἐκ-
λογικὸν ἀγῶνα εἰς θέσιν ταπεινὴν, ἀπὸ ὃ ἀρι-

Θμός των ψήφων δε έλαβον λευκάς, άρκούντως μαρτυρεί περί τούτου. Εύχόμεθα ή άποδοκιμασία αύτη να συνετίση πάντα άποβλέποντα εις τα ύπατα της πολιτείας άξιώματα, άμαρτωλών και άπαράσκευον.

Ταύτα δυνάμεθα ήμεις μόνον να είπωμεν επί της τελευταίας έκλογής εν σπουδή, έξ άνωτέρας περιωπής έπισκοπούντες αύτην την περί των προσωπων έπιτυχόντων τε και άποτυχόντων γνώμην ήμων, δέν είναι άνάγκη φρονούμεν να εκθέσωμεν και αύθις σήμερα εύχόμεθα μόνον οι έπιτυχόντες να αναδειχώσιν άξιοι της τιμής δι' ής περιέβαλεν αυτούς ή Έπαρχία μας και όπως ή νέα αύτη έκλογή άποβή άφειτηρία αίσιωτέρου μέλλοντος διά την φίλην ήμων Πατρίδα.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΒΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Περί του άνθρακος της άμπέλου.

Τό λήξαν γεωργικόν έτος ήτο έρολογουμένως έκ των μάλλον εύνοϊκών διά την μετ' έπιτάσεως άνάπτυξιν των νοσημάτων των φυτών και ιδίως των της άμπέλου.

Ούτω τό ώτιδιον, του όπολου ή άνάπτυξις εύχερώς προλαμβάνεται διά της θειώσεως, όλιως έκτάκτως δέν έπαυσεν άναπτυσσόμενον μέχρι τέλους. Ιουλίου άν και πολλοί των ιδιοκτητών έξετέλεσαν τέσσαρας και πέντε θειώσεις.

Ακ των άναπτυχθέντων παρά της άμπέλου νοσημάτων τά έπιβλαβέστερα, έξ όσων κατά την τελευταίαν μου περιοδείαν παρετήρησα ήσαν τά εξής.

ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΑ.

A. Φυτά.

- 1.) Άνθραξ, κοινώς λώβα, εύλογιά (Phoma uvicola Cornui, Por).
- 2.) Περονόσπορος (Peronospora viticola, De By).
- 3.) Κλαδοσπόριον (Cladosporium viticolum, Ces).
- 4.) Ότιδιον, κοινώς άσθένηια, στάκνη (Oidium Tuckeri, Berk).
- 5.) Σήψις των ριζών κοινώς σαποκόλιασμα (Γαλλιστι Pourridié, Agaricus melleus Vahl.)

B. Ζώα.

- 1.) Φθειρ του Στράβωνος (Dactylopius vitis, Nidski).
- 2.) Χρυσοκάνθαροι, κοινώς χρυσόμυια, μπουρπούλια (Anomala vitis F.)
- 3.) Χρυσορυχίται, κοινώς σιγαρολόγοι, τυλιγάδι (Rhynchites betulei L.)
- 4.) Σκώληξ (Ephestia cluella Hb. και Eulemis botrana Sch.)
- 5.) Σφιγξ (Deilephila alecto L.)
- 6.) Τέττιγες (Cicada plebeia και C. orni.)

ΟΡΓΑΝΙΚΑ.

Ήλιοπληξία ή άποπληξία.

Περί ένός έκάστου των νοσημάτων τούτων θά ύποβάλω έκθεσιν περιλαμβάνουσαν την περιγραφήν και τά θεραπευτικά ή προληπτικά μέσα τά μέχρι τούδε γνωστά. Αρχομαι δε σήμερα από του άνθρακος.

Περί άνθρακος.

Ο άνθραξ είναι νόσος, ήτις, ως έν έτέρα εκθέσει προσέπαθησα ν' άποδείξω, πρό πολλού ήδη προσέβαλλε περιοδικώς τάς ήμετέρας άμπέλους και σταφιδάμπέλους.

Ο άνθραξ ή άποπληξία ή άποπληξία επήρσε την προσοχήν των ιδιοκτητών, οι όποιοι άπετάθησαν προς την κυβέρνησιν. Έκτοτε ούκ όλίγα έλέχθησαν και έγγράφησαν περί άνθρακος έν έφημερίσι και έν ιδιαιτέροις φυλλαδίοις. Δυστυχώς όμως, ως έκ των ύστέρων άποδεικνύεται, ταύτα άνέγνωσαν μόνον οι παθόντες, οι δε ιδιοκτῆται άλλων έπαρχιών θεωρούντες έαυτούς άπηλλαγμένους παντός κινδύνου ήρχαλαχτα μάλλον εις την άνάγκασιν και

την συζήτησιν άντικειμένων άφορώντων εις την πολιτικήν. Έν τούτοις πρό τριών ήδη έτών ή νόσος άναφανείσα και εις τά κτήματα τούτων και μείνασα άκαταδίωκτος, άνεπτύχθη και έπολλαπλασιάσθη εις τοιοϋτον βαθμόν, ώστε κατά την παρελθούσαν άνοιξιν άφύπνισεν επί τέλους και τούς ιδιοκτῆτας τούτους.

Η κατά την παρελθούσαν άνοιξιν μετ' έπιτάσεως άνάπτυξις του άνθρακος έν Μεσσηνία έπροξένησε πράγματι σπουδαίας ζημίας εις πολλά κτήματα τό κακόν δε θά έπρολαμβάνετο, εάν άφ' ής έποχής ήρχισεν έμφανιζομένη ή νόσος, έφημύζοντο τά έν χρήσει προληπτικά μέσα. Άλλά ταύτα δέν πρέπει ν' άπελπίσωσι τούς Μεσσηνίους κτηματίας, αλλά μάλλον να παρακινήσωσιν αυτούς εις την όσον τάχιστα έφαρμογήν των κατωτέρω εκτελοσμένων.

Υπό τάς αυτάς άπαραλλάκτως περιστάσεις εύρέθησαν άλλοτε και έν Ήλεία και Αίτωλία, άφ' ότου όμως έγένετο γενική χρήση των προληπτικών κατά της νόσου μέσων, αύτη περιωρίσθη επί τοσοϋτον, ώστε πέρυσιν, άν και ή άτμοσφαιρα ήτο εύνοϊκωτάτη προς άνάπτυξιν του άνθρακος μετ' έπιτάσεως, ούτος μόλις άνεφάνη εις τινα κτήματα, τά όποια ή κακώς είχαν θεραπευθῆ, ή ήσαν έπιρρηπή εις την νόσον ένεκα της τοποθεσίας ή της φύσεως του εδάφους αυτών.

Και έχει μὲν χαρακτηριστικά ο άνθραξ τά εξής:

Κατά την άνοιξιν, πολλάκις δε και κατά τάς άρχάς του θέρους παρουσιάζονται αίφνης επί των φύλλων μικράι κηλίδες, καταφανείς έπ' άμφοτέρων των έπιφανειών αυτών και κεραμόχροοι. Όταν αι κηλίδες αυται παρουσιάζονται επί φύλλου μικρού και τρυφερού, ή περιφέρεια αυτου συστρέφεται προς τά κάτω (τό φύλλον καθουριάζει) άν δε, έν τοιαύτη περιπτώσει, αι κηλίδες είναι πολλαι, τό φύλλον άποξηραίνεται. Έπί των θλαστών παρουσιάζονται κηλίδες ότε μὲν λευκόφαιοι, ότε δε μέλαιναι, συνήθεστον δε καστανόχροοι. Και όταν μὲν αυται ήναι πολλαι και παρουσιάζονται επί τρυφερού βλαστου, καταστρέφουσι τούτον έντελώς, ή τον καθιστώσιν άγονον και άχρηστον διά τό μέλλον.

Όταν ή προσβολή έπέρχεται περί τάς άρχάς του θέρους, τά μὲν φύλλα και οι θλαστοί δέν θλάπτονται σπουδαίως, διότι είνε άρκούντως ισχυροί όπως άνθίζουσιν εις τάς προσβολάς του άνθρακος. Η κατά την έποχήν ταύτην κυρία προσβολή είνε ή των βοτρύων (των τσαμπιών), οι όποιοι φέρουσι ήδη ράγας άρκετά μεγάλας. Ουτοι προσβαλλόμενοι άποβάλλουσι, (τριβουσι) τάς ράγας, ή διατηρούσι μὲν αυτάς, άλλ' έστιγματισμένας διά μεγάλων μελαίνων κηλίδων, αι όποιαι καθιστώσιν τον καρπόν καχεκτικόν και όλιγόχυμον.

Τούτα είνε έν συνόψει τά χαρακτηριστικά της νόσου ταύτης, ήτις κατά τά τελευταία τέσσαρα έτη προξένησασα έπαισθητάς ζημίας τεινει να καταστή παρ' ήμιν ένδημική. Ίδωμεν δε νυν και τά της θεραπείας.

Από τινων ήδη έτών καθ' άπασαν την άμπελοφόρον Ευρώπην γίνεται πολυς λόγος περί άνθρακος, όστις κατά τό τελευταίον έτος προσέβαλε πάσας σχεδόν τάς άμπελοφόρους χώρας (Moniteur Viti-cole 20 και 23 Ιουλίου 1881).

Έννοείται ότι πάντες οι άνεπτυγμένοι άμπελοργοί και οι ένδιαφερόμενοι έπιστήμονες έν τε τη Ευρώπῃ και τη Άμερικῃ, όπου συνήθως τό νόσημα έπιπολάζει, δέν έπαυσαν έργαζόμενοι προς άνεύρεσιν εύχρήστου, όλιγοδαπάνου και άποτελεσματικού μέσου προς πρόληψιν ή θεραπείαν της νόσου

και άλλ' έξ άπειρών πειραμάτων το ύψ' όσας και εκήφουσιν πρακτικώτερον άποδείχθεν είναι ή χρήση του θειικού σιδήρου και της άσβέστου, ήν έσυμβούλευσεν ήμιν και ή επί των άσθενειών της άμπέλου έπιτροπή της Γαλλικής Άκαδημίας των έπιστημών, ή προπέρυσιν υπό του ήμετέρου ύπουργείου έρωτηθείσα. Άλλά του μέτρου τούτου όντος μάλλον προληπτικού παρά θεραπευτικού, ή χρήση αυτου και τινων παρεπιμένων, τά όποια άνεξήρομεν κα-

τωτέρω, δέν δύναται να έπιφέρῃ την Θεραπειαν προσεβλημένου ήδη κλήματος, άλλ' άπλώς την πρόληψιν της εκ νέου προσβολής αυτου. Άλλά και τούτο πάντοτε δέν κατορθούται, διότι πολλάκις συμβαίνει τό κλήμα να ήνε τόσον έξησθενήμενον εκ της νόσου, ή πεφυτευμένον εις εδαφος τόσον κατάλληλον προς άνάπτυξιν του άνθρακος, ώστε τό νόσημα να καταστή ούτως ειπείν δευτέρα του φυτου φύσις. Τοιαύτας δε περιπτώσεις παρατηρήσαντες τινες και έν Ήλεία και άλλαχού της Έλλάδος άποφαίνονται κατά της άσβέστου. Έν τούτοις πάντες οι ποιήσαντες χρήση αυτης έρολόγουσιν ότι οι θλαστοί των άσθεστουμένων άμπέλων και ταχύτερον άναπτύσσονται και εύρωστότεροι γίνονται. Πώς δε άλλως δυνάμεθα να έξηγήσωμεν τούτο ή ότι ή άσβεστος καταστρέφει τά σπέρματα των μικροσκοπικών φυτικών παρασίτων των κωλυόντων την άνάπτυξιν των θλαστών; Άλλως τε είναι γνωστόν, ότι άπαντες σχεδόν οι άμπελώνες και σταφιδάμπελώνες της Ήλείας επί πολλά κατά συνέχειαν έτη προσεβάλλοντο υπό του άνθρακος κατά τό μάλλον και ήττον σπουδαίως, και έν τούτοις κατά τό 1880 δε έγένετο γενική σχεδόν χρήση της άσβέστου, ή νόσος δέν άνεφάνη, πέρυσιν δε, έτος κατ' έξοχήν εύνοϊκόν διά την άνάπτυξιν του άνθρακος, άν και οι Ήλείοι δέν ήσθεσίστωσαν, ή νόσος έπαρουσιάσθη μόνον εις τινα κτήματα (τά μάλλον έπιρρηπή) και εις ταύτα σποραδικώς. Την έν τη έπαρχία ταύτη παρατηρηθείσαν και πανθομολογουμένην ύφασιν της νόσου πρέπει ν' άποδώσωμεν εις την κατά τό 1880 γενικήν χρήση της άσβέστου, ήτις κατέστρεψε μέγα μέρος των έν τοις κτήμασιν έμφωλευόντων σπερμάτων του άνθρακος. Έξ άπάντων τούτων και έξ άλλων παραδειγμάτων τά όποια ήδυνάμεθα να φέρωμεν έξάγετα ότι όπως άποφανθώμεν περί της έπιτυχίας ή της άποτυχίας Θεραπειτικού ή προληπτικού μέτρου, ούδέποτε πρέπει να λαμβάνωμεν ύψ' όψιν τά μερικά άποτελέσματα, διότι ταύτα δυνατόν να προέρχονται ή εκ κακής έφαρμογής της Θεραπείας, ή, προκειμένου περί άνθρακος, εκ της τοποθεσίας του άμπελώνος ή εκ της φύσεως του εδάφους και του ύπεδάφους αυτου.

Προκειμένου περί κακής έφαρμογής Θεραπείας τινός δέν νομίζω άσκοπον ν' αναφέρω πρόσφατόν τι συμβάν, διά του όπολου άποδεικνύεται πως είναι δυνατόν ή έπιπολαιότης και ή άμέλεια να έξουδετερώσωσι καθολοκληρίαν και την άρίστην των Θεραπειών. Τόν χειμώνα του παρελθόντος έτους μεταβάς εις Καλάμας έσυμβούλευσα κατά της κομμιάσεως των έσπεριδοειδών την άσβεστον, ήν σήμερα μεταχειρίζονται έν Ήαλία μετά πολλης έπιτυχίας. Και έγένετο μὲν χρήση της άσβέστου υπό πολλών, άλλά με την συνήθη ήμιν τοις Έλλησιν έπιπολαιότητα. Τά άποτελέσματα φυσικῃ τῷ λόγω ήσαν δυσάρεστα. Οι πλείστοι δε κρίναντες εκ τούτων μῆ φωνῆ κατεδίκασαν την προταθείσαν Θεραπειαν και έθρήνησαν τάς δαπάνας άσματάως ύπέστησαν. Έν τούτοις δύο ιδιοκτῆται, οι κκ. Ρεμπούς και Μπενῆς Ψάλλτης ακολουθήσαντες κατά γράμμα τάς έδηγίας μου καταβρωσαν έντός όλίγου χρόνου να διασώσι πάντα σχεδόν τά δένδρα των από βεβαίου θανάτου. Ίδων δε ταύτα τό λήξαν θέρους εθαύμασα και έγώ αυτός διά την ταχείαν αυτών Θεραπειαν.

Τά ήδη λεχθέντα έλπίζω ότι θά πείσωσι τούς ιδιοκτῆτας άμπελώνων και σταφιδάμπελώνων προσβαλλομένων υπό του άνθρακος να εφαρμόσωσι μετ' έπιμελείας και έπιμόνης τά εξής προληπτικά κατά της άσθενείας ταύτης μέτρα.

1) Τα ύγρά εδάφη ν' άποστραγγισθώσι δι' έξορύξεως βαθιών και πυκνών χανδάκων.

2) Τα ύπό του άνθρακος προσβαλλόμενα κλήματα να καθαρίζονται και κλαδεύονται όσον τό δυνατόν ένωρίτερα (τόν Νοέμβριον, ει δυνατόν). Συναμα είνε άπαραίτητον ν' άθαιρήται από του κορμου και των θραγιόνων του κλήματος άπασ άπαλαιός φλοιός, όστις μετά τάς πρώτας βροχάς

